

VÉRMEZŐK

holtág holtvágány holtidő
kereszteződik az örökléttel
várromok és vérrögök szívünk
rejtett zugaiban szorongó harcterek
leomlott emlékművek sóbálvány-
-visszatekintések – nyalogatjuk soha
be nem hegedő sebeinket – egünk
velőtlen csillag-csontjait szopogatjuk
fölleljük sosemvolt keserveinket
úttalan utakon felejtésünk elágazódik

2001. május 26–27.

A JELEN JÖVŐTLENÜL

obszcén virradat
kilátástalan alkonyat
mindent ellep az angyal-
horda a törvénszegő
végtelenben Isten véd-
telenül visszagörbed ön-
magába halottak költögetik
az oszlásnak indult élőket

2002. március 12.